

Trenta anys de creació literària

La revista *Senhal* va néixer l'any 1984 a Girona per generar un espai per a la creació i la difusió literàries

Un *trobador* era, a l'edat mitjana, una persona que es dedicava a l'art de la composició literària i musical, i que elaborava cançons de temàtica amorosa, en les quals, quan es volia dirigir a la seva estimada (tot i que també ho podia fer per referir-se a un altre trobador o personatge) utilitzava un *senhal*, un nom fictici que li servia de codi. Com una metàfora.

GRISELDA OLIVER I ALABAU > Text

ESTER ROIG > Fotos

«**E**ns agradava un nom en occità perquè una de les nostres vocacions personals ha estat mantenir un lligam amb la Catalunya del Nord i amb la literatura occitana», expliquen Enric Prat i Pep Vila, directors de *Senhal*, a propòsit de l'origen del nom de la *plaque* que van publicar per primera vegada l'any 1984. De tot això ja fa 33 anys, amb un total de 150 opuscles de format similar, amb una portada il·lustrativa i unes dimensions reduïdes i adequades per a la manipulació i la lectura.

Però què és una *plaque*? «*Plaque* és un nom d'origen francès que serveix per referir-se a una publicació que difon obres literàries d'extensió curta (poemes, contes)», m'acclareix Pep Vila, que afegeix que mantenen el nom en francès perquè França és un dels països on hi havia més tradició d'aquest tipus de publicacions. I a Girona també hi havia hagut una tradició important d'edició d'aquesta mena de publicacions, especialment des del modernisme

fins a la Guerra Civil, i a aquesta tradició el 1984 s'hi va unir *Senhal*.

Un espai per a la creació literària

Davant la dificultat de trobar als mitjans generals un espai per crear i difondre obres de creació literària, *Senhal* volia mostrar el valor de la tasca de l'antiga tradició de revistes culturals, com *Víctors* o *Enderroch*, d'una banda, i donar a conèixer obres de petit format com els contes, els dietaris o els poemes. «Hi ha molta gent que no té l'oportunitat de publicar la seva obra, i nosaltres,

Davant la dificultat de trobar als mitjans generals un espai per crear i difondre obres de creació literària, *Senhal* volia mostrar el valor de l'antiga tradició de revistes culturals, com *Víctors* o *Enderroch*

per suplir aquesta mancança, vam posar en marxa la revista, en què hem donat cabuda a autors novells, però també a autors consagrats». Així naixia un espai periòdic de creació literària a Girona, i així és com s'ha consolidat la publicació després de més de trenta anys d'existència: «Voliem ser modestament continuadors d'una reconeguda tradició cultural que hi havia hagut a la ciutat de Girona des de l'inici del segle xx d'editar revistes i opuscles de caràcter literari», asseguren els directors, que van comptar amb el suport de l'escriptor rossellonès Patrick Gifreu i amb la col·laboració de Florenci Crivillé. Actualment, la publicació rep el suport de la Llibreria 22 i de l'Ajuntament de Girona, si bé en una primera etapa ells mateixos s'encarregaven del cost de l'edició.

Amb una periodicitat d'entre tres o quatre opuscles a l'any amb dos-cents exemplars numerats per número, «no podíem sospitar que el projecte persistiria al cap de tants anys», afegeixen els coordinadors. Tanmateix, va patir un parell d'interrupcions, la primera entre la primavera del 1987

CARLOS DE OLIVEIRA
Mapa

I

El poeta
(¿el cartògraf?)
observa
les seves
illes calligràfiques
encerclades
per un mar
sense marees,
arxipèlag
al qual manca vent,
fauna, flora,
i l'hàlit humit
de l'escuma,

II

pensant
que
potser alguna
au errant
portí
a la soledat
del mapa,
als escull deserts,
un estremiment,
un vol,
si fos possible
volar
sobre tanta
aridesa.

i l'hivern del 1992, i l'última durant la segona meitat del 2012. Tal com assegura el llibreter Guillem Terribus en la nota editorial que acompanya l'últim número, és remarcable la seva constància i la tasca que ha fet aquests últims anys: «*Senhal* ha estat una plataforma per a molts escriptors joves, però també ha estat un recordar i revisar creadors, poetes i artistes plàstics que ja tenien una llarga trajectòria i que han aprofitat aquesta plataforma per poder expressar amb tota llibertat allò que possiblement no hauria estat editable enlloc més». *Senhal*, doncs, es postulava per mantenir l'esperit de *L'Estruç*, revista sorgida de l'Associació d'Ex-alumnes de Català.

«El contingut dels números és eclèctic», exemplifica Vila, que afegeix que poden publicar tant quatre números seguits de poesia com dos de prosa. Així mateix, «el procés de selecció de textos va en funció de la seva qualitat, encara

que som conscients que en alguna ocasió hem publicat algun text que no era prou bo perquè la persona se sentís esperonada i continués treballant».

El número 150

«La nostra perspectiva, després d'arribar al número 150, és de continuar treballant com fins ara, fins allà on arribin les nostres forces»,

Senhal arriba als 33 anys amb un total de 150 opuscles de format similar, amb una portada il·lustrativa i unes dimensions reduïdes i adequades per a la manipulació i la lectura

afirma Vila. L'últim número, el 150, és un número una mica diferent dels altres, ja que és el doble de gruixut, la portada és en color (a diferència de les altres, que són en blanc i negre) i està dedicat a la poesia portuguesa. De la tria dels poemes i de la traducció se n'ha encarregat el filòleg, poeta i traductor Ponç Pons, i de les il·lustracions, Llorenç Pons Moll. La selecció inclou poemes tant de poetes vius com de poetes morts, com Ana Haterly, Joaquim Namorado, Ruy Cinati i Natércia Freire, entre d'altres. Els poemes estan traduïts i compten també amb la seva versió original. «Ens agradaria que aquest número pogués arribar a institucions portugueses, perquè tinguin coneixement que s'han traduït al català obres d'autors portuguesos», conclou Vila.

Griselda Oliver i Alabau és llicenciada en filologia clàssica.